RELAȚIA ECHIPĂ REPREZENTATIVĂ – JUCĂTORI, PRIN PRISMA FOLOSIRII LOR LA CLUBURI

Comisia de selecție, după ce a fost investită cu atribuțiile pregătirii și formării echipei reprezentative în vederea participării la jocurile preliminare din grupa I a C.M., a trecut printr-o perioadă de frămîntări. Analize, discuții tehnice, idei, sugestii — toate transmise cu bune intenții, din dorința de a contribui la ridicarea calitativă a fotbalului nostru, la afirmarea lui pe plan mondial — au fost luate în considerație, cu discernămînt și spirit de răspundere.

Fotbalul își etalează două aspecte : echipa reprezentativă și activitatea competițională internă. Aceste două fațete nu se pot despărți, deoarece una își trage seva din cealaltă și amîndouă se influențează reciproc. **Deci, construirea unei echipe reprezentative fără a ține seama de echipele de club, de campionat, ar fi însemnat un lucru de laborator și rezultatul ar fi fost neviabil. Comisiei de selecție i-ar fi fost foarte la îndemînă să se fixeze asupra unui lot restrîns de jucători cu care să facă un program special** — cu jocuri în străinătate — dar cu aceasta nu se rezolva nici problema echipei reprezentative și nici nu se stimula activitatea competițională internă. **Am fi avut doar o echipă în plus, artificial creată, protejată și disecată sub toate aspectele.** De aceea, sarcina comisiei de selecție nu a fost ușoară, mai ales la începutul activității cînd trebuia ales drumul cel mai bun, cel mai eficace și cel mai productiv pentru fotbalul nostru.

PENTRU CE SOLUȚIE AM OPTAT

Timpul pe care l-am avut la îndemînă nu ne-a permis să stăm prea mult pe gînduri, mai ales că nerăbdarea și neîncrederea dominau atmosfera din jurul fotbalului. **Ne-am hotărît, în final, să nu despărțim activitatea echipei reprezentative de cea a echipelor de club, cu alte cuvinte să nu asfixiem campionatul. Astfel, s-a stabilit ca linie metodică, pe linia federației, creșterea volumului, intensității și duratei antrenamentelor la cluburi, vizîndu-se, evident, nu numai perspectiva internațională imediată, ci și ridicarea calitativă, în timp, a fotbalului nostru.**

În ceea ce privește concepția de joc a echipei reprezentative, s-a preconizat să se țină seamă atît de caracteristicile de joc ale echipelor fruntașe și ale jucătorilor noștri, cît și de cerințele moderne apărute pe plan mondial, spre a impulsiona evoluția echipelor de club. **Mergînd pe această linie s-a stabilit ca principiu de bază al echipei reprezentative îmbinarea muncii intensive de instruire la cluburi, prin intermediul desfășurării regulate a campionatului, cu activitățile organizate, în mod centralizat, de către F.R.F.**

Practic, S-A ȚINUT O LEGĂTURĂ PERMANENTĂ CU SECȚIILE DE FOTBAL, **prin consfătuiri, discuții tehnice, prin fișe și programe individuale care circulau de la tehnicienii loturilor la antrenorii și medicii echipelor de club, cunoscîndu-se la zi stadiul de pregătire, randamentul și ceea ce urmează să se lucreze în ciclul următor.** Datorită acestei colaborări, s-au obținut pe planul conexiunii lotului național — jucători la cluburi : scurtarea duratei pregătirilor centralizate care s-a limitat la cele trei zile dinaintea jocurilor de verificare și la cele 10 zile dinaintea jocurilor oficiale inter-țări ; continuitatea în desfășurarea campionatului intern ; cooptarea antrenorilor de club la selecția și pregătirea echipei reprezentative.

CONTRIBUȚIA POZITIVĂ A CLUBURILOR

De subliniat că antrenorii și medicii echipelor de club și asociații au înțeles importanța pregătirii și formării echipei reprezentative răspunzînd pozitiv la toate chemările. **Jucătorii s-au prezentat la acțiunile lotului cu o pregătire fizico-tehnică adecvată pentru a face față eforturilor din jocurile internaționale.** Aceasta a ușurat mult munca de asamblare, de pregătire tactică și psihologică la nivelul lotului, contribuind substanțial la prezentarea pe teren a unei formații care-și desfășoară acțiunile de joc în spirit colectiv. **Evident, cea mai mare contribuție și-a adus-o, în acest sens, clubul Dinamo București (antrenor D. Nicolae-Nicușor) — șase selecționabili, urmat de Rapid (antrenori M. Bărbulescu și N. Cristescu) — trei selecționabili, Steaua (antrenor Șt. Covaci) — doi selecționabili și Dinamo Bacău (antrenor V. Neagu) — doi selecționabili.**

Pe tot parcursul campionatului (proces de instruire și jocuri), selecționabilii au fost urmăriți în activitatea lor de către tehnicienii federației, iar antrenorii echipelor de club își urmăreau, la rîndul lor, jucătorii, în acțiunile organizate de F.R.F., făcîndu-se din aceasta o metodă de lucru, care tinde la îmbunătățirea pregătirii complexe și nu în asalt a jucătorilor și la creșterea constantă a randamentului lor.

Colaborarea nu s-a limitat numai la nivelul cluburilor și asociațiilor, manifestîndu-se și între loturi propriu-zise. Astfel, **o serie de jucători tineri, talentați, au fost promovați anul acesta după ce au trecut prin „purgatoriul" loturilor olimpic și tineret. Dintre aceștia putem cita pe :** DUMITRACHE, DOMIDE, DEMBROVSCHI, RĂDUCANU etc., **promovare care continuă cu Popa, Dumitru, Neagu și alții, în funcție de comportarea și randamentul lor la echipele din care fac parte.**

Stilul nostru de muncă nu este adoptat după modele străine, așa cum ni se recomanda în multe situații, el își are rădăcinile în viața și activitatea fotbalului nostru.

De aceea considerăm că **victoria calificării în turneul final al C.M. din Mexic** ESTE O VICTORIE A FOTBALULUI NOSTRU, A MUNCII COLECTIVE și că **„povestea" cu selecționerul unic, de care s-a vorbit și s-a scris, nu și-a găsit terenul propice de dezvoltare,** DOVEDINDU-SE FALIMENTARĂ.

De asemenea, victoria calificării noastre printre cele mai bune reprezentative **demonstrează că și tehnicienii noștri, autohtoni, sînt capabili de performanțe, la fel ca și cei din țările cu fotbal avansat,** față de care a existat o tendință de a-i „îmbrățișa" și chiar de a-i angaja în funcții de răspundere în fotbalul nostru.

prof. Angelo NICULESCU
antrenorul echipei naționale

UN PLAN DE MĂSURI PENTRU PREGĂTIREA ECHIPEI

Conducătorii federației marocane de fotbal au stabilit un plan de măsuri pentru a asigura echipei lor o bună pregătire în vederea prezenței acesteia în turneul final al C.M. În Maroc, campionatul național se dispută din luna august pînă în luna mai, după modelul țărilor din Europa. Anul acesta s-au efectuat, însă, anumite schimbări în calendarul competițional, în scopul de a permite selecționabililor să susțină o serie de meciuri amicale. La începutul anului 1970, marocanii vor face un stagiu de... altitudine (circa trei săptămîni) în tabăra de la Font-Romeu. După aceasta, selecționata va pleca într-un turneu de scurtă durată în America de Sud, unde va căuta să întîlnească echipe de clasă ridicată și în localități aflate la altitudinea aproximativă a orașului Mexico.

Selecționata Marocului este antrenată de francezul Guy Cluseau, care s-a născut și a trăit în Algeria. Cluseau (în vîrstă de 35 de ani) antrenează din 1956 cea mai bună echipă marocană, echipa Armatei (F.A.R.) din Rabat. F.A.R. a cucerit, sub conducerea lui Cluseau, de 11 ori titlul de campioană a țării.

În ce privește stilul de joc al selecționatei, ca de altfel și al campioanei F.A.R., se observă pregnant influența școlii franceze. Schema tactică a marocanilor este un 4—2—4 clasic, ei rămînînd la această formulă din cauza lipsei unui centru atacant de tip modern. Fiecare jucător caută să se încadreze cît mai bine în limitele destul de rigide ale schemei și acest lucru le reușește în mare parte. Să începem cu portarul. Acesta este Allal (F.A.R.) care are 29 de ani și, după părerea specialiștilor, își poate găsi locul în orice echipă europeană sau sud-americană. Fundașul dreapta este Abdallah (F.A.R.) în vîrstă de 25 de ani, care îndeplinește și funcția de al doilea antrenor al naționalei. Este un jucător cu calități atletice foarte bine dezvoltate. Perechea de fundași centrali este alcătuită din Slimani (S.E.T.T.A.T.) de 24 de ani și Moulay Idris (F.A.R.) de 27 ani. Primul este excelent în jocul de cap, dar destul de lent în dirijarea balonului, iar al doilea este un jucător foarte tehnic, un adevărat organizator al contraatacurilor. Fundașul stînga Boujemaa (Kenitra) de 24 ani, foarte tehnic, cu calități fizice deosebite, posedă un șut puternic și precis. Mijlocașii sînt Maaroufi (El Jadida), de 22 ani și Filali (Oujda) un tînăr de 23 de ani. Ambii sînt foarte rapizi, au o condiție fizică perfectă și posedă lovituri destul de precise la poartă. Filali este supranumit și „motorul echipei". Dar în afară de un „motor" fiecare echipă trebuie să posede și un „creier". Acesta este centrul atacant al echipei F.A.R., Bamous (27 ani), căpitanul echipei. A jucat mulți ani în cluburi franceze de unde a venit cu un bogat bagaj tehnic. Colegul său de linie, Houmane — golgeterul preliminariilor, cu 6 goluri marcate — din clubul Raja Casablanca, este unul din cei mai populari fotbaliști din Africa. Șutul său de la distanță a pricinuit multe neplăceri portarilor adverși. Pe aripa dreaptă acționează Said (20 ani), tot de la Raja, care posedă un dribling foarte rapid, iar pe partea stîngă îl găsim pe Faras (22 ani) de la Mohammedia, mic de statură, dinamic și plin de temperament.

Care sînt speranțele marocanilor în turneul final din 1970 ? Răspunsul îl dă Houmane : „Calificarea printre primele 16 echipe ale lumii este o mare realizare, dar sîntem hotărîți să nu ne mulțumim numai cu atît..."

Un gol marcat de marocani în partida cu Sudan, din preliminariile C.M.

GRUPA A XV-A (ZONA AFRICII) :

Subgrupa I : **Tunisia — Algeria 2—1, Tunisia — Algeria 0—0. Clasament : Tunisia 3 p, Algeria 1 p ;** Subgrupa a II-a : **Maroc — Senegal 1—0, Senegal — Maroc 2—1. Clasament : Maroc 2 p, Senegal 2 p. În meci de baraj Maroc — Senegal 2—0 ;** Subgrupa a III-a : **Libia — Etiopia 2—0, Etiopia — Libia 5—1. Clasament : Etiopia 2 p, Libia 2 p. S-a calificat Etiopia ;** Subgrupa a IV-a : **Zambia — Sudan 4—2, Sudan—Zambia 4—2. Clasament : Sudan 2 p, Zambia 2 p. S-a calificat Sudan, datorită victoriei repurtate în meciul retur (conform înțelegerii bilaterale aprobată de F.I.F.A. ;** Subgrupa a V-a : **Nigeria — Camerun 1—1, Nigeria — Camerun 3—2. Clasament : Nigeria 3 p, Camerun 1 p. ;** Subgrupa a VI-a : **S-a calificat Ghana — fără jocuri.**

SEMIFINALE : I. Etiopia — Sudan 1—1, Sudan — Etiopia 3—1. Clasament : Sudan 3 p, Etiopia 1 p ; II. Nigeria — Ghana 2—1, Ghana — Nigeria 1—1. Clasament : Nigeria 3 p, Ghana 1 p. ; III. Tunisia — Maroc 0—0, Maroc — Tunisia 0—0. Clasament : Maroc 2 p, Tunisia 2 p. În meci de baraj : Tunisia — Maroc 2—2 (după prelungiri). S-a calificat Maroc prin tragere la sorți.

ÎN TURNEUL FINAL S-AU CALIFICAT PRIMELE CLASATE ÎN GRUPELE SEMIFINALE : Maroc, Sudan și Nigeria.

TURNEUL FINAL : Sudan — Maroc 0—0, Nigeria — Sudan 2—2, Sudan — Nigeria 1—1, Maroc — Nigeria 2—1, Maroc — Sudan 3—0, Nigeria — Maroc 1—0. Clasament : Maroc 5 p, Nigeria 4 p, Sudan 3 p.

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

4. MAROC: o prezență inedită în turneul final al C. M. — 1970

● O reprezentativă credincioasă unui 4-2-4 „clasic" ● Aclimatizare la Font-Romeu ● Houmane, cel mai popular fotbalist african

UN AJUTOR NELUAT ÎN SEAMĂ

Desigur că urmărind jocurile de volei sau baschet ați remarcat că la fiecare timp de odihnă cerut de una dintre echipe prin conducătorul respectiv, jucătorii se grupează în partea lor de teren, la margine, primind indicații legate de desfășurarea partidei. În acest minut de odihnă, spre care două grupe de jucători își îndreaptă pașii pe rînd unul dintre arbitri, de regulă secundul (în special la volei), comunicînd acestora scorul exact în momentul întreruperii partidei și al citelea timp de odihnă a fost cerut.

Nimic n-ar fi de obiectat. Regulamentul este clar în această direcție. Și este foarte bine, deoarece uneori tabela de marcaj nu este condusă de arbitrii oficiali și, în necunoștință de cauză, nu e în concordanță cu foaia de arbitraj. În acest fel echipele și antrenorul au posibilitatea să la cunoștință în mod oficial de situația scorului.

Regulamentul, deci, nu poate fi pus în discuție, comunicarea scorului în timpul de odihnă făcînd parte din atribuțiile celor chemați să conducă desfășurarea jocului respectiv. Și, spre satisfacția noastră, arbitrii își fac — sub acest aspect — cu prisosință datoria. Dar, ce folos. Cel ce se adresează echipelor și antrenorului nu este luat în seamă. Indiferent dacă scorul este sau nu favorabil echipei căreia i se adresează, situația acestuia este deosebit de penibilă în acel minut de odihnă. Putem afirma chiar că misiunea este ingrată. Sînt așa de rare cazurile cînd antrenorii sau unii jucători ascultă ce le spune arbitrul respectiv, că pot fi numărate pe degetele unei singure mîini. Și este păcat că se refuză acest ajutor, uneori de mare importanță pentru stabilirea echipei învingătoare.

Ați fi curioși, desigur, să aflați care sînt antrenorii care nu țin seama de acest ajutor. Sînt foarte mulți. Unii dintre aceștia nu numai că nu mulțumesc pentru cele comunicate, dar nici măcar nu întorc capul spre cel care li se adresează. Am încerca mai bine să-i numim pe cei care au bunul simț să mulțumească arbitrului pentru informația dată, căci sînt mai puțini la număr. Dar nu vom face acest lucru, ca nu cumva să se pună rău cu... ceilalți. Mai știi ? Poate și acesta este un procedeu tehnic pe care-l folosesc unii antrenori ! Noi sîntem însă de părere că procedeul nu este de loc demn și se impune o revizuire a atitudinii manifestată față de cel care intenționează să contribuie la aplicarea integrală a regulamentului de joc.

C. GRUIA, coresp. principal

NOTE critice

Lotul de juniori pentru turneul din Grecia

Lotul național de juniori se întrunește duminică 21 decembrie la F.R.F., în vederea deplasării în Grecia la un turneu de pregătire. Iată jucătorii convocați :

Portari : **Purcaru, Franc ;**

Fundași : **Dobrău, Ciocan, Deheleanu, Sătmăreanu, Hajnal ;**

Mijlocași : **Sandu, Sameș, Vișan ;**

Atacanți : **Atodiresei, Gherghely, Helvei, Gligorie, Vlad, Năstase.**

MĂSURI DISCIPLINARE LA JIUL PETROȘANI

De săptămîna trecută, jucătorii de la Jiul Petroșani au intrat în vacanță. Această perioadă de odihnă va dura pînă în ziua de 8 ianuarie 1970.

După cum sîntem informați, conducerea tehnică a echipei Jiul a renunțat la serviciile jucătorilor Mihai și Baicu, care au comis acte de indisciplină. Ambii fotbaliști au primit dezlegare pentru a activa la oricare altă echipă.

LOTO — PRONOSPORT

TRAGERILE REVELIONULUI 1970

Miercuri 24 decembrie 1969, se vor pune în vînzare biletele pentru concursul Pronoexpres al Revelionului, iar vineri 26 decembrie 1969, biletele pentru tragerea Loto a Revelionului 1970.

La aceste tradiționale trageri puteți cîștiga : excursii în Japonia (Expo „70"), Mexic (cu prilejul Campionatului mondial de fotbal), Italia, Turul Bulgariei, Turul Austriei, Belgrad — Budapesta — Sofia și autoturisme : DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri și radio, ȘKODA 1000 M.B., TRABANT 601 și numeroase premii în bani.

Procurați-vă bilete pentru concursul Pronoexpres al Revelionului din 1 ianuarie 1970 și tragerea Loto a Revelionului din 2 ianuarie 1970 — cadouri utile pe care le puteți face celor dragi. Nu uitați ! Mai multe bilete, mai multe șanse de cîștig !

● Astăzi este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor la tragerea Loto de vineri 19 decembrie 1969.

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL PRONOEXPRES NR. 51 DIN 17 DECEMBRIE

EXTRAGEREA I : 31 7 37 18 42 29; Fond de premii : 332 612 lei.
EXTRAGEREA A II-A : 32 43 22 10 29 6 17; Fond de premii : 285 090 lei.

Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel : **În Capitală :** începînd de la 25 decembrie 1969 pînă la 1 februarie 1970. **În provincie :** de la 29 decembrie 1969 pînă la 1 februarie 1970.

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 12 DECEMBRIE 1969 :

Extragerea I : Categoria I : 0,25 variante a 49 540 lei; a II-a : 2,25 a 33 027 lei; a III-a: 83,25 a 1 190 lei ; a IV-a : 248 a 499 lei; a V-a: 518,15 a 237 lei.

Extragerea a II-a : Categoria A: 0,25 variante a 63 952 lei; Categoria B : 1,30 a 49 195 lei; Categoria C : 7,05 a 9 071 lei; Categoria D : 778,65 a 100 lei.

Premiul de 63 952 lei a fost obținut de participantul ZATIC GHEORGHE, din Constanța, pe un bilet sfert.

ANCHETA ZIARULUI „SPORTUL"

DE CE DISPAR „COPIII MINUNE" ?

Să căutăm cauzele în munca noastră metodică și pedagogică

Inițiativa ziarului „Sportul" de a deschide o anchetă cu privire la pregătirea timpurie a copiilor a fost binevenită. Ea a născut numeroase discuții printre tehnicieni și, în final, la Consfătuirea antrenorilor de la Cluj, ele au fost concretizate în unele măsuri ale federației privind îmbunătățirea sistemului competițional pentru anii viitori.

Înotul se numără printre primele sporturi în care efortul este cerut atît de timpuriu — copiilor. Rezultatele au fost atît de uimitoare încît au stîrnit un val de entuziasm, dar și de... critici. Debye Meyer, Novella Calligaris, Gabrielle Wetzko, pentru a-i menționa numai pe cei mai recenți, au urcat pe treptele gloriei sportive la vîrsta la care jucăriile n-au fost încă aruncate în vreun colț prăfuit.

„Copii minune" au spus unii ; alții, mulți dintre ei fiind medici, au criticat apariția acestui fenomen. Dar, în ciuda atacurilor, noul val s-a răspîndit. Și bine ar fi fost, și ne-ar fi interesat pe toți, să aflăm de ce la înot, în mod special, se obțin mari performanțe la vîrste mici, cu toate că acest sport pretinde un stagiu îndelungat și eforturi mari în antrenamente monotone.

Tonul a fost dat în S.U.A., unde pentru prima dată s-a simțit nevoia organizării activității copiilor în așa numitele „age groups". În cîteva cuvinte spus, aceasta înseamnă pregătire timpurie, campionate oficiale pe grupe de vîrstă, începînd de la 7 ani, evidență de recorduri și concursuri internaționale pentru acești mici sportivi.

Unele federații au înțeles imediat importanța covîrșitoare a acestui sistem și l-au adoptat. Este cazul R. D. Germane, R. P. Ungare, Spaniei. Rezultatele nu s-au lăsat așteptate și aceste țări uimesc astăzi lumea cu noile generații. În alte țări, în care sistemul a fost abordat abia în ultimii ani, stagnarea este vizibilă (cazul Angliei, Franței, Suediei).

Se poate spune acum că grupele de vîrstă au devenit o problemă mondială în lumea natației, cu un campionat european, cu concursuri internaționale la care participă copii de 10—11 ani, și chiar cu un Comitet al Federației Internaționale.

Înțelegînd la timp importanța fenomenului, federația noastră a organizat primul campionat republican de copii, în 1965. S-a început realist, ținîndu-se seama de posibilități, cu două grupe de vîrstă: 11—12 și 13—14 ani. Abia în 1969 s-a introdus și grupa cea mai mică, de 7—8 ani. Rostul campionatului, al regulamentelor și al recorduriior era să angreneze antrenorii și copiii într-o activitate de pregătire timpurie, organizată pe patru grupe de vîrstă, de la 7—14 ani.

În orientarea sa, federația a urmărit un dublu scop : a) creșterea numărului de înotători angrenați în activitatea competițională ; b) crearea unui stimulent pentru toți antrenorii, în sensul de a-și vedea eficiența muncii concretizată în cifre : campioni, recordmani etc.

Acum, după patru ani, pe lîngă lipsurile și căutările inerente oricărui început, rezultatele pozitive se văd din plin. Ultimul campionat republican de copii a reunit în finale peste 350 de mici înotători cu baremuri realizate. Actualul lot republican este format din 14 seniori și 26 juniori, dintre care trei sînt copii, iar 9 juniori mici. Tineretul a fost acela care a adus un aport substanțial la îmbunătățirea continuă a performanțelor, multe din recordurile de seniori și juniori fiind realizate de copii.

Toate acestea arată clar că încercările de a critica utilitatea grupelor de vîrstă nu sînt justificate. Și, de ce să n-o spunem deschis, cei ce n-au fost de acord cu acest sistem sînt tocmai antrenorii care n-au copii în pregătire, sau au foarte puțini (O. Miadin, F. Heitz, L. Ungur, Sanda Grințescu), iar cei care îl susțin sînt antrenori ca I. Schuster, C. Vlăduță, M. Mitrofan, care pot prezenta oricînd o garnitură valoroasă de copii bine pregătiți tehnic și fizic.

După doi ani de experiențe, de tatonări, în 1967 s-a elaborat, cu contribuția celor mai buni specialiști, o linie orientativă în pregătirea înotătorilor copii. Rediscutată la recenta Consfătuire de la Cluj, aceasta reprezintă documentul de bază al activității cu copiii și conține indicații precise și valoroase pentru cei care o studiază.

Iată, în linii mari, principiile și indicațiile pe care le cuprinde acest material :

— pentru atingerea marilor performanțe este necesar un stagiu îndelungat de înot de 8—10 ani ;

— vîrsta începerii instruirii trebuie coborîtă cît mai mult, cuprinzînd și preșcolarii ;

— în antrenamentele copiilor, specialiștii trebuie să urmărească existența unei permanente concordanțe între pregătirea fizică și dezvoltarea somato-funcțională ;

— corelarea judicioasă a factorilor antrenamentului;

— existența unei linii ascendente în dinamica efortului și a intensității ;

— includerea în competiții să se facă numai după ce copiii și-au însușit tehnica corectă a procedeelor ;

— urmărirea permanentă a stării de sănătate, a situației școlare și familiale a copiilor.

Pentru copiii pînă la 8 ani, pregătirea va urmări : învățarea celor 4 procedee pe distanțe scurte de 15—25—50 m ; jocuri organizate în apă cu aplicații ale tehnicii ; efectuarea a 3—6 antrenamente pe săptămînă, maximum de volum puțind să atingă 1 600 m pe lecție.

Pentru cei de 9—10 ani se prevede perfecționarea tehnicii și o creștere a numărului de antrenamente pînă la 9 pe săptămînă, însă numai în perioada vacanței de vară, cu un volum maxim de 2 500 m pe lecție și aceasta pentru cei care au un stagiu de 3 ani de înot.

La 11—12 ani, copilul va începe antrenamentul propriu-zis, însă sub o formă adecvată, cu un maximum de volum de 4 000 m, cu intensități de pînă la 75% și folosirea metodei alternative numai pe distanța de 50 m.

La 13—14 ani, se introduce lucrul cu îngreuieri, metoda intervalelor, iar volumul poate atinge 5 000 m pe lecție.

De la 15—16 ani, se pot face eforturi maxime.

Oricare specialist în pregătirea copiilor își dă seama că în cele de mai sus nu poate fi vorba de o forțare, de traume psihice, de încălcarea brutală a legilor fiziologice.

Cei care în criticile lor au afirmat că eforturile au dus la dispariția copiilor minune n-au dat exemple fiindcă ele nu există. „Copii teribili" au existat și atunci cînd nu se făceau antrenamente intense și, totuși, aceștia au dispărut ! Să nu acuzăm efortul pentru a ne ascunde lipsurile metodice și mai ales pedagogice, fiindcă aici se ascund adevăratele cauze.

Pentru o mai bună înțelegere, să ne folosim de cele mai recente exemple care au constituit o grea pierdere pentru lotul republican. Anca Andrei, Petre Teodorescu și Vladimir Belea au renunțat la înot atunci cînd se aflau în plenitudinea forțelor lor, pentru pregătirea examenului de maturitate și a celui de admitere în Facultate ; alții ca Anghel Șopterean, Vladimir Moraru și Gica Manafu au dezarmat în fața cerințelor antrenamentului care creșteau o dată cu vîrsta, iar alții n-au mai confirmat din cauza unei slabe dezvoltări morfo-funcționale. Oare cei de mai sus nu puteau fi crescuți și educați de așa manieră încît să înțeleagă că vor face sport de performanță și atunci cînd cerințele școlii vor fi foarte mari, lucru posibil numai cu unele sacrificii așa cum face Vasile Costa, student la Electrotehnică ! Și-au făcut antrenorii pe deplin datoria în aceste cazuri, ca și în altele similare ? Lucrul este valabil atît pentru antrenorii fruntași (G. Dimeca, I. Schuster, R. Drăgușanu), cît și pentru mulți alții (D. Mititelu, M. Baciu, M. Olaru, E. Vasiliu, P. Stroescu).

Este bine să facem mai puține speculații teoretice și să ne îmbunătățim metodele, în special cele pedagogice. Să învățăm să atragem copiii și, în mod deosebit, părinții, să-i legăm de această frumoasă activitate, să-i facem să înțeleagă că, după școală, înotul este principala lor preocupare ; lucrul acesta este cu atît mai valabil cu cît copilul simte cît mai de timpuriu atmosfera întrecerii, succesul în competiții.

Urmăream, zilele trecute, antrenamentul soților Mitrofan la Ploiești, cu copii de 9—11 ani. Fiecare indicație dată era sorbită din ochi de zeci de tineri înotători ; o repetare pe 50 m cu scîndura (ce poate fi mai monoton !) însemna un prilej de bucurie ; fiecare distanță parcursă era o ocazie de întrecere ; orice întoarcere făcută înseamnă o întrebare : „eu am fost cel mai bun ?". Iar în tribune, părinții ridicau adeseori privirile din cărți sau reviste pentru a admira ce lucruri minunate și sănătoase fac copiii sub competenta conducere a antrenorilor apreciați și stimați.

Faceți ca ei, tovarăși antrenori, urmați cu curaj exemplul lui Ioan Schuster de la Reșița, Cristian Vlăduță de la Dinamo și atunci „copiii minune" nu vor mai dispare din vina noastră !

Faceți ca ei, tovarăși antrenori, urmați cu curaj exemplul lui Ion Schuster de la Reșița, Cristian Vlăduță de la Dinamo și atunci „copiii minune" nu vor mai dispare din vina noastră !

Aurel URMUZESCU
antrenor federal
președintele Colegiului central de antrenori

CONCURSUL DE ÎNOT DE LA REȘIȚA

Concursul de înot dotat cu „Cupa Municipiului Reșița", la care au luat parte și sportivii sibieni, a oferit o pasionantă cursă între Z. Giurasa și M. Hoholu pe distanța de 100 m spate. Cei doi înotători reșițeni au sosit aproape concomitent, cronometrele indicîndu-le timpi foarte buni pentru actualul lor stadiu de pregătire : **Giurasa 63,4 — Hoholu 63.5.**

Alte rezultate : Giurasa 63,5, Miclăuș 64,0 și Almer 64,1 la 100 m delfin ; Miclăuș 57,9, Almer 58,5 și Hoholu 59,0 la 100 m liber ; Rodica Petruică 1:17,1 la 100 m spate și 1:22,5 la 100 m bras ; E. Strempel 1:15,5 la 100 m bras ; J. Mirosu 1:29,5 și E. Winkler 1:29,6 la 100 m bras ; Siegrid Slecian 1:16,6 la 100 m delfin și 1:10,3 la 100 m liber ; Doina Litaveț 1:27,6 la 100 m bras ; Ioana Sporea 1:19,8 și Mariana Giurcă 1:22,1 la 100 m spate, Julieta Mirosu 1:11,0 la 100 m liber ; Edit Puel 41,7 la 50 m delfin ; A. Ginju 44,8 la 50 m bras.

A. RUDEANU, coresp.